

KERMIS AAN ZEE,

DOOR

K. VAN MUNSTER.

Door zwarten stormnacht vlaagt de felle regen;
De hooge kerk aan zee slaat bulder-wind.
Van 't lichte marktplein leiden duistere stegen
Naar lichtloos land, waar nacht zichzelf hervindt.

Waar valsche gas-schijn duisternis verwint,
Is zichtbaar toomloos zwiepend tak-bewegen;
Onzichtbre boomkruin kreunt, gelijk een kind,
Verwaaierend kroeglied schreit den hemel tegen.

Daartusschen jodelt gulden orgelzang,
In draaiend lichtpaleis, soms oversproeid
Van dropplenzee uit dichte looverlagen.

In hooger blaadrenholen, avond lang
Gedonkerd wieglend, immer keerend, gloeit
Fel kruit-licht plots na dreunend-doffe slagen.
